

“Нема доріг без радості й тривоги...”

Частенько навідує у рідне депо, де в праці минула понад половина мого життя, і кожен раз зустрічаю машиністів, які два десятиліття тому працювали помічниками, із якими разом долали нелегкі перегони – спочатку з вантажними, а потім і з пасажирськими поїздами на тепловозах ТЕ-3, ТЕ-7, 2М62у.

А нещодавно зустрівся зі своїм вихованцем, машиністом Олексієм Бузилом (на фото). Добрих два роки ми працювали в одній бригаді в пасажирській колоні.

Сьогодні Олексій Бузило – досвідчений машиніст у пасажирському русі, і вже його трудовий шлях от-от сягне фінішу. Відверто кажучи, нелегко розпитувати Олексія про професійну дорогу, бо, як і більшість досвідчених машиністів, відповідає лаконічно: “їжджу в поїздки, доглядаю тягову техніку, щоб була в бездоганному робочому стані”. Та кожен, хто пройшов непростий трудовий шлях машиніста, добре знає, що за цими кількома словами ховаються тривоги, турботи, стреси і неабияке фізичне навантаження. Мабуть, тому так рано свинина припорошує скроні машиністів.

Дитинство Олексія минуло в селі Наславчів, розташованому між Могильовом і Окницею. Вигляд села приваблює око високим пагорбом на правому березі Дністра, на якому й оселились у давнину українці, хоча це молдовська земля. Повз село пролягає залізнична колія, що з’єднує Жмеринку з Окницею.

– Батьківська хата стояла третьою від колії, – розповідає Олексій, – і я змалку задивлявся на поїзди, що мчали повз село. Спочатку запам’яталися паровози, а потім уже й тепловози, які жваво вели довгі склади.

Іноколи з хлопцями бігли на колію, де тривали ремонтні роботи, а в обідню годину робітники пригощали нас смачним обідом, який їм роздавали з польової кухні. Ці роки дитинства запам’яталися на все життя.

Швидко збігали шкільні роки, позаду залишилась 8-річна школа.

Хлопці-ровесники вирішили продовжувати навчання в сільськогосподарських технікумах, а Олексій гайнув у Чернівці, за понад дві сотні кілометрів від рідного дому. У залізничному училищі на той час не було можливості зарахувати п’ятнадцятирічного хлопця в групу помічників машиніста тепловоза, тому він став учнем групи, де готували слюсарів з ремонту тепловозів.

Роки навчання в училищі були надто напруженими, бо, крім будови тепловоза, треба було долати ще й шкільну програму середньої школи. 1976 рік запам’ятався Олексію отриманням атестата про середню освіту та скеруванням усієї їхньої групи юнаків у депо Ашхабад, де Олексій займався ремонтом тепловозів. Працював неповний робочий день, бо йому тоді ще не виповнилося 18 років. Вільний час він використовував для самопідготовки, вивчаючи інструкції та ПТЕ, щоб у подальшому працювати помічником машиніста. Зігрівала серце надія, що ось-ось здійсниться мрія про поїздки на тепловозі.

Такий радісний день настав для Олексія Бузила і його друзів Ярослава Гавриляна та Івана Киюка, коли вони склали іспити і стали помічниками машиніста.

Працювалося у спекотному середньоазійському кліматі нелегко, тепловози ТЕ-3, що експлуатувалися в ті роки в Ашхабаді, не мали систем кондиціонування повітря в кабінах. Тут Олексій отримав справжній гарт локомотивника, який допоміг йому в подальші роки стати висококласним машиністом.

Минув час, який необхідно було відпрацювати за скеруванням після закінчення техучилища. Можна

було міркувати і про повернення в рідні краї, але ці плани ще на кілька років відтермінувала служба в армії, яка розкидала трійку друзів у різні куточки. Олексію Бузилу випало служити в одній з армійських частин групи радянських військ в Німеччині, де він отримав ще одну професію – водія автотранспорту.

Служба в армії, та ще й за кордоном, не створювала Олексію особливих проблем, бо залізнична професія, яку здобув, навчила дисципліни і порядку.

Демобілізувавшись у 1979 році, Олексій Бузило прийшов помічником машиніста в депо Чернівці. На вихідні справно навідувався в рідне село до батьків, а в будні зі захопленням поринав у роботу, переймав досвід наставників-машиністів Василя Філіпця, Івана Мардарійчука, Івана Куташа. Невдовзі Олексій здобув у пасажирській колоні репутацію кращого помічника машиніста.

Наша спільна праця дає мені право розповісти про стрімке професійне зростання цього чоловіка як фахівця-локомотивника. Наполегливість дала йому можливість уже через п’ять років роботи помічником отримати “Право управління тепловозом”, тож у 1984-му Олексій Бузило у супроводі машиніста-інструктора Миколи Трішневського повів у рейс свій перший вантажний поїзд.

За 30 років праці на посаді машиніста рідко хто уникав екстремальних ситуацій у поїзній роботі. Були такі ситуації і в Олексія Дмитровича. Перша – у 1986 році на перегоні Сокиряни-Романківці, тоді на тепловозі ТЕ-3 сталася пожежа унаслідок зношення ізоляції силового кабелю генератора, який торкався металевого кузова. Реакція машиніста Бузила була миттєвою: відчепивши тепловоз від поїзда, він від’їхав на безпечну відстань, а потім відчепив палаючу секцію. Оперативні і грамотні дії машиніста Бузила не лише врятували від пожежі одну секцію тепловоза, а

й запобігли техногенній катастрофі, адже усього через один вагон від тепловоза у складі були цистерни з газом.

Другий “форс-мажор” трапився, коли машиніст Олексій Бузило під час нічного рейсу попередив зіткнення з вагонами мостобудівельного поїзда на перегоні.

– Ці випадки трапилися давно, – говорить Олексій Бузило, – але запам’яталися на все життя. Власне пильність і швидка реакція – обов’язкова умова роботи машиніста і запорука безпеки руху.

Цими вихідними Олексій Дмитрович святкуватиме 55-річчя. Вік професійної зрілості і час передавати трудову естафету молодим механікам, які продовжать славні традиції старших поколінь. А 40 років звиятного шляху на залізниці – від слюсаря до класного машиніста – залишаться споглядом для колег і наукою для учнів про нележку, відповідальну та роман-

тичну роботу машиніста.

Поза роботою Олексій Бузило дотримується притаманних українцям сімейних традицій – збудував будинок, виростив дітей, посадив сад. Усе це його тішить і дає вагомий підстави для самоповаги. А ще тішиться Олексій Дмитрович, що є головою залізничної родини, яка вже стала професійною династією. Дружина Олексія Дмитровича Світлана Миколаївна – квитковий касир вокзалу станції Чернівці, невтомна працівниця на роботі, удома дбайлива господиня, яка впродовж десятиліть допомагає чоловікові успішно реалізуватися на роботі.

Радіє Олексій Дмитрович за своїх донечок: Олена – старший інспектор вузлового квиткового бюро, Оксанка – ще школярка, але теж мріє про роботу на залізниці.

Дмитро ЛЕВИЦЬКИЙ,
колишній машиніст,
м. Чернівці

РЕДАКЦІЙНА ПОШТА

Довідку про склад сім’ї треба надавати щороку

До редакції “Львівського залізничника” звернулися пенсіонери-абоненти залізничної АТС із проханням з’ясувати необхідність щорічного подання документа, який підтверджує право на пільгове користування залізничним телефоном.

За коментарем із цього приводу “Львівський залізничник” звернувся у Львівську дистанцію зв’язку. За словами електромеханіка дистанції Уляни Мандзік, на початку року абоненти, які користуються послугами дистанції і мають право на 50% пільгу на оплату, повинні надати довідку про склад сім’ї.

– Іноколи абоненти зауважують нам, що для розрахунків за інші комунальні послуги (воду, світло, газ) такої довідки не вимагають. Це зрозуміло, адже у місті діє єдина система, за якою нараховують пільги і відповідно їх відшкодовують. Оскільки залізниця не може користуватися єдиним реєстром, який діє в єдиній системі міста, то довідка, яку видає ЛКП, підтверджує, що абонент і далі проживає у цьому помешканні, а відтак має право на цю пільгу, – зазначила Уляна Мандзік.

Довідку про склад сім’ї потрібно надати до кінця лютого. Абоненту не обов’язково приносити довідку особисто, це може зробити хтось із родичів чи знайомих, або її можна надіслати поштою на адресу: 79007, м. Львів, вулиця Гоголя, 1, Львівська дистанція зв’язку (абонентський відділ).

ПОГОДА

Прогноз погоди на 14-20 лютого 2014 р.

Упродовж 14-20 лютого на більшій частині території залізниці переважатиме порівняно тепла погода. У п’ятницю хмарно з проясненнями, місцями невеликі опади дощу, мряки, місцями мокрий сніг, туман, ожеледь, на окремих ділянках доріг ожеледиця. Температура вночі від 4° морозу до 1° тепла, на Закарпатті від 2° морозу до 3° тепла, у горах 1-6° нижче нуля. Вдень 1-6° тепла, у горах близько нуля. У суботу мінлива хмарність, вночі здебільшого на Закарпатті, Івано-Франківщині місцями невеликі опади снігу, вдень без істотних опадів. На дорогах місцями оже-

ледія. Температура вночі від 0 до 5° морозу, у горах місцями 6-11° нижче нуля, вдень 1-6°, на Закарпатті 4-9° тепла. У неділю мінлива хмарність, без опадів. У східних регіонах залізниці та в горах місцями пориви вітру 13-15 м/сек. Температура вночі від 0 до 5° морозу, у горах місцями 6-8° нижче нуля, на Закарпатті від 2° морозу до 3° тепла. Вдень 3-8° тепла, на Закарпатті 7-12° вище нуля.

У понеділок місцями невеликі опади мряки, мокрого снігу. Температура вночі від 4° морозу до 1° тепла, вдень 2-7°, на Закарпатті 7-12° вище нуля. У вівторок вночі

без опадів, вдень невеликий дощ переважно на Закарпатті, Львівщині, Волині, у горах – мокрий сніг. Температура вночі від 0 до 5° морозу, на Закарпатті від 2° морозу до 3° тепла. Вдень 2-7° тепла, на Закарпатті 7-12° вище нуля. У середу вночі місцями невеликі опади, вдень теж часом дощ, мряка, у горах – мокрий сніг. Температура вночі від 1° морозу до 4° тепла, вдень 5-10°, на Закарпатті 7-12° вище нуля. У четвер часом невеликі опади. Температура вночі від 1° морозу до 4° тепла, вдень 3-8°, на Закарпатті 5-10° вище нуля.

Ярослав ГОРОДЧУК, начальник дорожньої геофізичної станції

ОГОЛОШЕННЯ

ДТГО “Львівська залізниця” в особі ВП “Будівельно-монтажно-експлуатаційне управління №1” повідомляє, що з 20.02.2014 р. змінений тариф на надання послуг із централізованого опалення та підігріву води у зв’язку зі зміною вартості газу.

Категорія споживачів	Тариф на послугу з централізованого опалення за 1 Гкал з ПДВ	Тариф на послугу з підігріву води за 1 куб.м з ПДВ
Бюджетні установи	656,25	40,23
Інші споживачі	811,02	49,76

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

• Посвідчення ЛВ №474450, видане ВП “Моторвагонне депо Коломия” у 2012 р. КОСТИКУ Р.В.

СПІВЧУТТЯ

Коллективи служби електропостачання та Львівської дистанції електропостачання висловлюють щирі співчуття голові профспілкового комітету Володимиру Михайловичу Пастернаку з приводу смерті батька Михайла Федоровича.